

Vajon Jézus milyen szempontok alapján választotta ki a tanítványokat? Ha rá kell vágnom a választ, azt mondom, hogy azokat választotta, akik majd a leghűségesebben követik Őt, és a leghatékonyabban hirdetik tanítását. Akkor viszont hogyan került közéjük Júdás? Jézus tévedett vele kapcsolatban? Félreismerte őt? Vagy azért választotta, hogy – mint a katolikus tanítás mondja – beteljesítse az Írásokat? A 27. fejezetben Máté evangélista is visszautal Jeremiásra a 30 ezüstpénzzel kapcsolatban.

Tudjuk, a 12 tanítvány Izrael 12 törzsét jelképezte. Jézus azon szándékát szimbolizálta, hogy amit mond, azt Izrael egészének mondja. Júdás „meghívása” számomra azt jelenti, hogy Jézus nem csak a jószándékúakat, nyíltszívűeket szólítja meg. Hanem a megkeseredetteket, a rossz szándékúakat is. Jézusnak, Istennek mindenkihez és mindenhez köze van. A nehéz esetekhez, a reménytelenekhez is. Nekem szinte mindig van újabb és újabb ötletem, hogy – általában másoknak – mit kellene mondanium, tenniük az ilyen emberekkel. Nem adom fel...

Jézus ebben a részben azt mutatja meg, hogy abból a helyzetből sem menekül el, ahol már nincs ötlete. Jézus – talán kezdettől fogva – *akarta*, hogy szembesüljön ezzel a helyzettel. Az életének része legyen. Nem tudta, mit tehetne Júdással, Júdásért. De vállalta ennek a helyzetnek a következő mélyeit, még akkor is, ha az életébe került.

Mustó Péter mondja, hogy „a megszegyenülésben is benne van Isten, azt is Isten teremtette.” (Érted vagyok, 2019. április) Többen tiltakoznak ez ellen. És amikor kiszolgáltatottnak, megalázottnak, vesztesnek, tehetetlennek érzem magam, az én zsigeri reakcióm is az, hogy Jézus már nincs mellettem.

Szeretném nemcsak az eszemmel tudni, hogy Isten jelen van ott is, ahol mások helyzetét, vagy éppen a magamét kilátástalannak látom, a jelenlétemet haszontalannak gondolom. Ha már nincs más lehetőségem, a tehetetlenségemben, reménytelenségemben is megjeleníthetem Jézust.

Tanos Gábor, Székesfehérvár